

Meggondolatlan házasságok

Tudtomra adták, hogy a fiatalok ma nem élnek a rájuk leselkedő súlyos veszély tudatában. Isten sok fiatal elfogadna munkásának a különböző területeken, de Sátán közbelép, és annyira behálózza őket, hogy elidegenednek Istentől és meggyengülnek. Az Ellenség éles eszű, gyors, és pontosan tudja, hogyan ejtse csapdába a gyanútlan. Riasztó tény, hogy csak kevesen menekülnek meg ravaszul kivetett hálójából. Nem ismerik fel a veszélyt, s nem óvakodnak a csapdától. Sátán veszi rá a fiatalokat, hogy egymásba szeressenek anélkül, hogy Istennél keresnének vezetést, Tőle kérnének bölcsességet, tanácsot, vagy azoktól, akiket figyelmeztetni, inteni és tanácsolni küldött. Azonban sok fiatal önfejű és nem hajlandó elfogadni a figyelmeztést. {5T 105.3}

A te eseted, E. testvér, markáns példa erre. Minden gondolatod a házasság körül forog, amint rendszerint történik azokkal, akik sokat foglalkoznak ezzel, s végül másra sem tudnak már gondolni. Csaknem hatástalanul peregetek le rólad Isten szolgálóinak tanácsai. Tudtomra adták, hogy könnyen a hatása alá kerülsz környezetednek. Ha azokkal barátkozol, akiknek alantas a gondolkodásuk, te is olyanná válsz. Ha nem lebeg előtted Isten szeretete és félelme, az ő gondolataik lesznek a te gondolataid is. Ha ők tiszteletlenek, te is tiszteletlenné válsz, ha léhák és élvezetek után loholók, akkor te is lelkesen követed őket a rosszban. {5T 106.1}

A fiatal nőből, akire szeretetedet és figyelmedet áldozod, hiányzik az elmélyült gondolkodás és a szilárd jellem. Léhán élt eddig, gondolkodása felületes. Mégis, egyre visszautasítod apád, szerető nővéred és gyülekezeti barátaid óvását. Én pedig Krisztus követeként fordultam hozzád, de túlfűtött érzéseid, önhittséged bezárták szemedet a veszély, s füledet a figyelmeztetések előtt. Olyan csökönyös vagy ebben a kérdésben, mintha mindenkinél többet tudnál. {5T 106.2}

Ha az igazságot valló fiatalok valamennyien azt tennék, amit te, milyen lenne családjaink vagy a gyülekezet állapota? Fontold meg a szüleiddel szembeni önfejű és nagyképű viselkedésed következményeit! Ma már a konok és kevély emberek közé kell sorolni téged. E szerelem miatt megszűnt érdeklődésed a hitbeli dolgok iránt, s arra vitt, hogy csak magaddal, és ne Isten dicsőségével törődj. Ebből a kapcsolatból semmi jó sem származhat. Isten áldása nem fog kísérni olyan úton, amilyenén jársz. Ne siess, hogy megházasodj és családot alapíts, mielőtt gondosan meg nem alapoznád a jellemedet! Sűrű sötétségben jársz, de nem vagy tudatában a veszélyeknek. Az igazság megismerése előzőleg már alakítani kezdte életedet és jellemedet, s fokozatosan megnyerted a testvérek bizalmát is, de mivel Sátán látta, hogy kisiklasz a kezéből, ezért fokozta ügyeskedését, hogy behálózson, ami végül sikerült is neki. Jellemed mindeddig fel nem fedezett gyengesége most napvilágra jött. Nem ismered fel állapotodat, bár az igen világos mások előtt. {5T 106.3}

Nem kaphat világosságot az, aki semmit sem tesz azért, hogy elnyerje. Amikor láttad, hogy utad elszomorítja fivéreidet és nővéreidet, meg kellett volna állnod, fontolóra kellett volna vened a dolgokat, sokat kellett volna imádkoznod és tapasztalt férfiakkal beszélned a gyülekezetben, majd pedig hálásan elfogadnod a tanácsukat. {5T 107.1}

De te azt mondd: Kövessem talán a testvéreim tanácsát, attól függetlenül, amit érzek? Azt felelem erre, hogy az egyház tekintélye az Úrtól való, Őt képviseli a Földön. Krisztus ezt mondta: „Amit megkötök a földön, kötve lesz a mennyben is, és amit feloldotok a földön, a mennyben is feloldott lesz.” (Mt. 18:18) Nagyon kevésbé tiszteljük gyülekezeteink tagjainak véleményét. A gyülekezet nézetei iránti tisztelet hiánya sok bajt okoz a testvérek között. A gyülekezet felismerheti az egyes tagokban azt, amit maga a tévelygő talán soha meg nem lát. Egyesek ugyanolyan vakok lehetnek, mint maga a vétkező, de a gyülekezet többsége olyan hatalom, amelynek irányítania kellene az egyéneket. {5T 107.2}

Péter apostol így tanácsol: „Ti fiatalabbak, fogadjatok szót az idősebbeknek. Egymással szemben mindnyájan alázatosságot öltsetek magatokra, mert Isten a kevélyekkel szembeszáll, az alázatosoknak viszont kegyelmet ad.” (I. Pt. 5:5) Pál is int bennünket: „Ami a testvéri szeretetet illeti, legyetek gyöngédek, tiszteletadás dolgában előzékenyek!” (Rm. 12:10) „Engedelmeskedjetek egymásnak Isten félelmében!” (Ef. 5:21) „Semmit se tegyetek vetélkedésből vagy hiú dicsőségvágyból. Tekintse inkább alázatosan egyik a másikat magánál kiválóbbnak.” (Fil. 2:3) Ha nem fogadjuk meg a gyülekezet tanácsát és javaslatait, akkor a testvéri közösség valóban tehetetlen lesz. {5T 107.3}

Ha azt akarod, hogy az igazság vezessen, s ne a tévelygés, akkor engedelmeskedj a szüleidnek, és tartsd szentnek a gyülekezet véleményét! Mielőtt imádkoztál, előre eltökélted magadban, hogy azt teszed, amit jónak látsz, függetlenül szüleid és a gyülekezet véleményétől. Egész életedben többnyire az önzés uralt. Azonban életünk során gyakran fel kell áldoznunk érzelmeinket, hogy eleget tehesünk az Isten ígéjében meghatározott követelményeknek. Elvből kell cselekednünk. {5T 108.1}

Azt kérdezed, joguk van-e a szülőknek élettársat választani, semmibe véve fiuk vagy lányuk akaratát? Felteszem neked a kérdést, ahogyan kellene: Joga van-e a fiúnak vagy lánynak élettársat választani, mielőtt kikérné szülei tanácsát? Az ilyen lépés – ha szeretik gyermekeiket – nagyon is érinti a szülők boldogságát. Helyénvaló-e, ha a gyermek, szülei tanácsa és kérése ellenére, ragaszkodik a saját elgondolásához? Határozottan felelek: nem. Az ötödik parancs tiltja ezt. Még akkor sem helyénvaló, ha soha meg nem házasodik. „Tiszteld apádat és anyádat, hogy sokáig élj azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad néked!” (II. Móz. 20:12) Ebben a parancsban ígéret rejlik, amit az Úr feltétlenül beteljesít, ha engedelmeskedünk neki. {5T 108.2}

Bölcs szülők sohasem választanak élettársat gyermekeiknek anélkül, hogy tekintettel ne lennének fiuk vagy lányuk kívánságára. Soha senki nem akart kényszerít alkalmazni a te esetében sem. De amit napjaink fiatalosága szerelemnek nevez, nem más, mint vak ösztön, ami Sátántól ered, azzal a céllal, hogy megrontsa őket. {5T 108.3}

Testvérem, ha most mennél a főiskolára, mint tervezted, nagyon is félnék a viselkedésedtől. Eltökélted, hogy lányokkal fogsz járni, ami azt jelzi nekem, hogy Battle Creek közléről sem válna a javadra. A szerelem, amelybe estél, inkább Sátántól származik, mint Istentől. Nem akarlak félrevezetni Battle Creek felől. Szigorú szabályok érvényesek ott. Az udvarlás tilos. Az iskola nem válna a tanulók javára, ha szerelmi ügyekbe keverednének, mint ahogy te teszed. Főiskolánk rövid időn belül erkölcsi romlásba süllyedne. A szülők nem azért küldik gyermekeiket oda, hogy szerelemsóvár érzélgősségbe merüljenek, hanem hogy tanuljanak. Ha a házi rend lazasága megengedné a fiataloknak, hogy elveszítsék a fejüket, amint te tetted az elmúlt néhány hónapban, akkor semmi értelme sem lenne annak, hogy oda járjanak. Jobb lenne, ha otthon maradnál, ha nem tudod teljesen kivetni a fejedből a szerelem utáni vágyakozást, s valóban a tanulás vágyával menni az iskolába, a legkomolyabb, legalázatosabb és legőszintébb igyekezettel imádkozva, hogy közeli kapcsolatban állhass Istennel. {5T 109.1}

Ha mégis elmész, készülj fel arra, hogy helytállhass a kísértésekben, s arra, hogy támogasd a tanárokat és előadókat. Teljesen a fegyelem és rend oldalára állj! Isten terve az, hogy akik az Ő ügyéért dolgoznak, engedelmeskedjenek egymásnak, készségesen fogadják el a tanácsot és a tanítást. Neveljék magukat a legszigorúbb szellemi és erkölcsi fegyelemre, hogy Isten kegyelmének segítségével felkészülhessenek gondolkodásukban és szívükben arra, hogy nevelni tudjanak. Kapcsolják össze a buzgó imát, alázatot, komolyságot és lelkiismeretet Isten segítségével, mert az emberi gyengeség és az emberi érzések szüntelenül uralomra törnek. Mindenki tisztítsa meg magát az igazságnak való engedmesség által, egyedül Isten dicsőségét tartva szem előtt. Alázzátok meg magatokat, s csakis Jézust és az Ő kegyességét magasztaljátok! Ha szüntelenül közeledtek a világosságához, akkor meg fogjátok ismerni Istent és segítséget kaptok Tőle. {5T 109.2}

A főiskola néhány hallgatója nem használja ki kellően az idejét. Le akarják rázni a rájuk kényszerítettnek érzett fegyelmet. Különösen az ellen lázadoznak, hogy az ifjak ne legyeskedhessenek a lányok körül. Ennek rossz következményei azonban nagyon is ismertek a mi romlott korunkban. Ha a világ szokásait utánoznák a főiskolán, ahol sok fiatal kerül össze, olyan vágányra terelnék gondolataikat, ami hátráltatná a tanulást és a vallás iránti érdeklődést. A ifjak és lányok lángra lobbanása egymás iránt az iskolaév alatt azt mutatja, hogy hiányzik belőlük a jó ítéllőképesség. Akár a te esetében, vak ösztön uralja a gondolkodásukat. Az elbűvölő káprázat hatása alatt félreteszik az őszinte keresztény felelősségérzetét. Elhal bennük a lelkiesség, az ítélet napja és az örökkévalóság pedig elveszítik jelentőségüket számukra. {5T 110.1}

Akik az elvakult szerelem ragályos betegségében szenvednek, azoknak minden képessége ennek hatása alá kerül. Mintha csak elveszítenék a józan eszüket, visszatetszőek lesznek tetteik. Testvérem, szóbeszéd tárgyává tetted magadat! Szemedben csökkent azok becsülete, akiknek a véleményét pedig nagyra kellene tartanod. A

válság akkor következik be az éretlen házasságokban, amikor lekopott az újdonság máza, elpárolgott a szerelem elbűvölő hatalma, az egyik vagy mindkét fél rádöbben a valódi helyzetre. Akkor össze nem illőnek, de életfogytig egymáshoz kötődnek, a legünnepélyesebb ígéretetek által egymáshoz láncoltnak érzik magukat, s elszoruló szívvel tekintenek a rájuk váró boldogtalan élet elé. A lehető legjobbat kellene kihozni a helyzetükből, sokan azonban hallani sem akarnak erről. Vagy megszegik esküjüket, vagy pedig annyira kellemetlenné válik az iga, amit pedig maguk akartak mindenáron a nyakukba venni, hogy gyáván véget vetnek az életüknek. {5T 110.2}

Ha hiú, felületes és hitetlen emberekkel házasodunk össze, erkölcsi elfajulás és romlás lesz a gyümölcse. A vonzó ifjaknak és lányoknak jó lehet a modoruk, ragyogóak lehetnek a szellemi képességeik, annyira talpraesettek lehetnek, hogy még a jónál is vonzóbbnak tudják feltüntetni a rosszat. Ezzel elbűvölnek és megzavarnak bizonyosfajta embereket, s emiatt majd lelkek vesznek el. Az embereket láthatatlan légkörként veszik körül gondolataik és tetteik, ebben fürdik meg öntudatlanul is az, aki érintkezik velük. E légkörben sokszor méreg rejlik, s ha valaki belélegzi, erkölcsi züllés az elkerülhetetlen következménye. {5T 111.1}

Ifjú fivérem, bárcsak meg tudnám értetni veled a valódi helyzetedet! Tarts bűnbánatot, máskülönben soha nem látod meg a mennyek országát. Sok istenfélelmet valló fiatalnak fogalma sincs arról, mit jelent Krisztus követése. Nem követik jótettekkel Krisztus példáját. Nem fakad szívükben Isten iránti szeretet és hála. Nem fejezik ki azt szavaikkal és viselkedésükkel. Hiányzik belőlük a lemondás lelkülete, és nem buzdítják egymást a szentség útjára sem. Semmi szükség arra, hogy olyan fiatalok lépjenek Isten nagyon is komoly szolgálatába, akik vallják ugyan Krisztust, de nincs bennük erkölcsi erő, hogy azok mellett foglaljanak állást, akik józanul viselkednek, virrasztanak, imádkoznak, várják Üdvözítőjüket. Nem lehet a gyülekezet célja, hogy olyan fiatalok menjenek Battle Creekbe, akik ugyan szombattartónak vallják magukat, de barátaik megválasztásával alantas erkölcsi állapotukat bizonyítják. {5T 111.2}

Főiskolánk kapui nyitva állnak azok előtt, akik nem vallásosak, s a hívő fiatalok, ha tehetik, mindig vallástalan társaságban töltik idejüket. Ha jó szándékból tennék ezt, s elég lelki erővel rendelkeznének, hogy ne kerüljenek a megtéretlenek befolyása alá, akkor jó munkát végezhetnének. Miközben tanulnak, egyúttal tanítók is lehetnének. Az igaz keresztény nem azért választja a világiak társaságát, mert kedveli az őket körülvevő hitetlen légkört, vagy hogy megkedveltesse magát, hanem hogy átadja a világosságot és ismeretet, s fölemelje őket a nemes, magasztos mértékhez, az örök igazsághoz. {5T 112.1}

Egyetlen tiszta indítékú fiatal, aki értékes, hívő életet szeretne élni, hogy helyesen használhassa képességeit, nagy erővé válhat a jó oldalán az iskolában, átalakító hatással lehet a többiek életére. Amikor a szülők felkarolják gyermekeiknek az iskola tekintélye és a fegyelem ellen tett panaszait, nem veszik figyelembe, hogy azt az erkölcsromboló hatalmat erősítik, amely félelmetesen eluralkodott. A fiatalok erkölcsi romlása egyre nagyobb mértékű. {5T 112.2}

A világi fiataloknál a társaság és az élvezetek szeretete gúzsba kötő szenvedéllyé válik. A divatozás, a világi társaságba járás, az étvágy és a szenvedélyek kielégítése, belemerülés a tékozló kicsapongások örvényébe – ezek tűnnek számukra az élet fő céljának. Boldogtalanok, ha egyedül vannak. Legfőbb kívánságuk, hogy körülrajongják őket, hízelegjenek nekik, hogy feltűnést keltsenek, s ha nem elégül ki ez a vágyuk, elviselhetetlennek tűnik számukra az élet. {5T 112.3}

Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világosságra, a szeretetre, és a többi menyneki adományra. Komoly imájuk behatol a függöny mögé. Szent bátorsággal lépnek a végtelen Isten jelenlétébe. Tudják, hogy övék a menny fénye és dicsősége, annak a szoros kapcsolatnak köszönhetően, amely összeköti őket Istennel. Ez a valódi keresztények kiváltsága. {5T 112.4}

Nem elég az elvont elmélyedés, s a jótettek sem elegendőek önmagukban – mindkettőre szükség van a keresztény jellem kialakításához. A komoly, titkos imával nyert erő felkészít arra, hogy ellenálljunk a társas szórakozás vonzalmainak. Azonban nem kell elzárkózunk a világtól, mert keresztény életünk célja, hogy a

világ világossága legyünk. Csak akkor nincs ártalmunkra a világiak társasága, ha azzal a céllal érintkezünk velük, hogy Istenhez vezessük őket, és ha lelkileg elég erősek vagyunk, hogy ellenálljunk rossz hatásuknak. {5T 113.1}

Krisztus azért jött a világba, hogy megmentse és a végtelen Istenhez vezesse a bukott embert. Krisztus követői legyenek a világosság közvetítői. Istennel fenntartott közösségben adják tovább a mennyből kapott áldásokat a sötétségben és tévedésekben veszteglőknek. Énokhot nem szennyezte be korának bűnözöne, miért szennyeződnenk hát be ma? Nekünk is, akárcsak Mesterünknek, szánunk kell a szenvedő emberiséget, bőkezűen figyelembe kell vennünk a szerencsétlenek, ínséget szenvedők, kétségbeesettek érzéseit és szükségleteit. {5T 113.2}

Akik valóban keresztények, azok igyekeznek jót tenni másokkal, s egyúttal úgy irányítják beszédüket és viselkedésüket, hogy fenn tudják tartani megszentelt békességüket. Isten elvárja tőlünk, hogy váljunk Üdvözítőnkhez hasonló emberekké, viseljük magunkon a képmását, kövessük életpéldáját. Az önzés és a világ szeretete nem a keresztény fa gyümölcsei. Senki sem élhet kizárólag önmagának, mert azzal lemond Isten támogatásáról. {5T 113.3}

1879. szeptember 5. {5T 113}